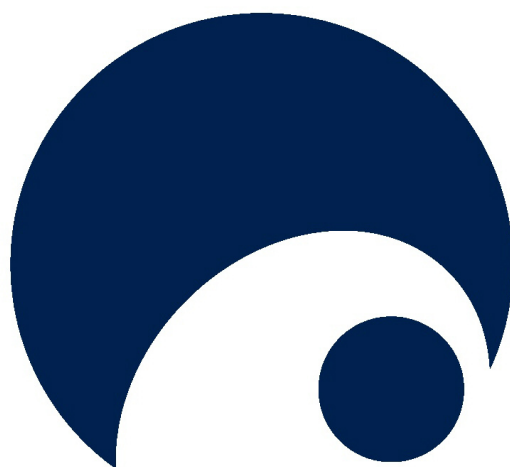

Sprawozdanie merytoryczne

z działalności Fundacji Inna Przestrzeń
w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2012

Spis treści

1. Dane Fundacji

2. Cele, zasady, formy i zakres działalności statutowej

2.1. Międzynarodowa współpraca rozwojowa i prawa człowieka:

- Program Azjatycki - Liderzy Transformacji (Birma)
- Program Tybetański
- Wiosna Ludów

2.2. Wielokulturowość i imigranci

- Ośrodek Sintar
- Pilotaż Warszawskiego Centrum Wielokulturowego
- Kontynent Warszawa - Warszawa Wiele Kultur:
 - Portal
 - Street Party
- Katalizator Inicjatyw Wielokulturowych (KIWi)

2.3. Projekty artystyczne

- Transkaukazja: DepARTments//Warszawa
- ArtZona
- Shadow Architecture

3. Odpisy uchwał Zarządu Fundacji

4. Informacje finansowe

1. DANE FUNDACJI

Fundacja Inna Przestrzeń
ul. Nowy Świat 23/25 lok. 32, 00-029 Warszawa
data rejestracji: 1 czerwca 2006 r.
KRS: 0000257224
REGON: 140577656
NIP: 521-33-93-003
tel.: +48 22 299 04 29
tel. +48 539 091 100
E-mail: inna@przestrzen.art.pl
www.przestrzen.art.pl

Rada:

Bogusław Stanisławski - Przewodniczący
Justyna Nakonieczna - Członkini Rady
Stephane Włodarczyk - Członek Rady

Zarząd:

Witold Hebanowski - Prezes
Piotr Cykowski - Członek Zarządu
Anna Tomaszewska - Członkini Zarządu

Dyrektor:

Antonina Iwaszkiewicz

2. CELE, ZASADY, FORMY I ZAKRES DZIAŁALNOŚCI

Fundacja jest nie nastawioną na zysk organizacją pozarządową realizującą zadania sfery pożytku publicznego związane z promowaniem otwartości, demokracji, praw człowieka i wielokulturowości. Naszą misją jest otwieranie nowych przestrzeni dla wypowiedzi artystycznej i społecznej.

Fundacja stawia sobie za cel otwieranie nowych przestrzeni dla wypowiedzi artystycznej i społecznej. Realizuje niekonwencjonalne przedsięwzięcia kulturalne i artystyczne oraz nastawione na realną zmianę projekty społeczne w Polsce i w różnych regionach świata.

Celami Fundacji są:

1. Wspieranie działań z zakresu kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i tradycji, upowszechniania i ochrony praw i wolności człowieka, swobód obywatelskich, działań wspierających demokrację oraz działań na rzecz ekologii, ochrony zwierząt i dziedzictwa przyrodniczego.
2. Rozwijanie i umacnianie postaw nastawionych na aktywne współdziałanie w rozwoju otwartego społeczeństwa obywatelskiego – działanie na rzecz rzeczywistej zmiany społecznej.

3. Zbliżanie narodów i państw, w szczególności różnorodnych kultur i tradycji, działanie na rzecz mniejszości etnicznych i narodowych oraz rozwijanie kontaktów i współpracy między społecznościami.

Fundacja realizuje swoje cele poprzez:

1. Działalność kulturalną:

- a. organizowanie koncertów, wystaw, festiwali, konferencji, spotkań, pokazów teatralnych i filmowych, wydawanie publikacji i produkcję artystyczną,
- b. inicjowanie i wspieranie nowatorskich rozwiązań w kulturze i sztuce.

2. Działalność edukacyjną:

- a. upowszechnianie wiedzy o innych kulturach i tradycjach religijnych,
- b. edukację społeczną i rozwojową oraz promocję edukacji humanitarnej,
- c. wymianę doświadczeń społeczności i organizacji polskich i innych krajów,
- d. podejmowanie działań przeciwko łamaniu praw człowieka i zasad demokracji w wybranych częściach świata,
- e. działanie na rzecz ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.

3. Wspieranie i podejmowanie inicjatyw nastawionych na rzeczywistą zmianę społeczną:

- a. inicjowanie, organizowanie i wspieranie działań i projektów zgodnych z celami Fundacji,
 - b. integrację i współdziałanie środowisk, organizacji i instytucji podejmujących działania zgodne z celami Fundacji,
 - c. wspieranie działań i projektów mniejszości, grup dyskryminowanych i społecznie marginalizowanych,
 - d. przeciwdziałanie ksenofobii, nietolerancji i nacjonalizmowi,
 - e. działalność pomocową, w tym przekazywanie osobom i organizacjom stypendiów i dotacji na cele zgodne z celami Fundacji,
 - f. promocję i organizację wolontariatu, działalności wspomagającej rozwój wspólnot i społeczności lokalnych oraz działalności charytatywnej.
4. Członkostwo w organizacjach o celach statutowych zbieżnych z celami Fundacji.
5. Współpracę z władzami samorządowymi i rządowymi oraz polskimi i zagranicznymi organizacjami pozarządowymi w zakresie wymienionym w celach działania Fundacji.

Dla osiągnięcia swych celów Fundacja może wspierać działalność innych osób i instytucji zbieżną z jej celami.

W 2012 roku Fundacja tradycyjnie prowadziła działania w następujących głównych obszarach:

- Międzynarodowa współpraca rozwojowa i prawa człowieka
- Wielokulturowość i imigranci
- Projekty artystyczne

Fundacja jest członkinią Grupy Zagranica - Stowarzyszenia polskich organizacji działających za granicą, The International Tibet Network - międzynarodowej koalicji organizacji

działających na rzecz Tybetu.

2.1. MIĘDZYNARODOWA WSPÓŁPRACA ROZWOJOWA I PRAWA CZŁOWIEKA

Program Azjatycki

W ramach nowoutworzonego programu Fundacji, zrealizowany został **projekt "Liderzy Transformacji" w Birmie** współfinansowany ze środków programu Wsparcie Demokracji 2012 realizowanego w ramach polskiej współpracy rozwojowej.

Okres realizacji projektu "Liderzy Transformacji": lipiec - listopad 2012

Miejsce realizacji projektu: projekt realizowany był w Birmie- w regionie Arakan oraz w Rangunie. Stan Arakan (Rakhaing) położony jest na zachodnim wybrzeżu Birmy. Graniczy z Bangladeszem, Indiami i Zat. Bengalską. Jest drugim najbiedniejszym regionem Birmy. Stan w większości zamieszkiwany jest przez jedną z 135 mniejszości narodowych Birmy– Arakańczyków. Drugą największą grupą są Rohingya- przez ONZ uznani za najbardziej dyskryminowaną mniejszość etniczną na świecie. W czerwcu i październiku 2012 w regionie wybuchły zamieszki na tle etniczno-religijnym pomiędzy Arakańczykami a Rohingya w rezultacie których spalone zostały tysiące domów; obecnie ponad 70 000 ludzi przebywa w administrowanych przez UNHCR obozach dla uchodźców.

Pomimo wzrastającej liczby turystów (najatrakcyjniejsze wyspy i plaże Birmy ulokowane są w Stanie Arakan) przemieszczanie się w części stanu jest utrudnione dla lokalnych cywilów i całkowicie niedostępne dla obcokrajowców. Jako region bogaty w złoża naturalne, Arakan to miejsce wycisku mieszkańców, którzy są niewolniczo eksploatowani przy licznych inwestycjach przemysłowych i szczególnie narażeni na wycisk i łamanie praw człowieka w aspekcie socjalno- ekonomicznym. Budowa rurociągu, tzw. Shwe Gas Project, który rozpoczyna się w Arakan i ma przeciąć obszar całego kraju dostarczając bezpośrednio do Prowincji Yunnan w Chinach ropę naftową i gaz i w żaden sposób nie wzmocni słabego zaplecza energetycznego w regionie, gdzie dostęp do prądu jest możliwy jedynie przez 6 godzin na dobę. Ponadto, w regionie brak jest podstawowej infrastruktury takiej jak szkoły czy szpitale. Dostęp do edukacji jest bardzo ograniczony.

Głównymi celami projektu było **wzmocnienie podmiotowego i partycypacyjnego społeczeństwa** w Birmie oraz **przeciwdziałanie konfliktom etniczno-religijnym** w regionie Arakan.

W ramach projektu zrealizowane zostały 3 główne działania:

1) **Letnia Szkoła Praw Człowieka** – we wrześniu 2012 przeprowadzona została miesięczna szkoła praw człowieka i edukacji obywatelskiej, w której uczestniczyło 25 młodych aktywistów z Arakanu. Szkoła miała miejsce w Maybone Town (początkowo miała odbyć się w stolicy regionu, Sittwe jednak z uwagi na bezpieczeństwo uczestników musiała być przeniesiona). Zajęcia odbywały się od poniedziałku do piątku od 9 do 17. Główne tematy,

które zostały poruszone podczas zajęć to: świadomość obywatelska w międzykulturowym kontekście, podstawy systemów politycznych (demokracja, auktokracja, dyktatura), prawa człowieka w państwie demokratycznym, prawa człowieka i inwestycje, prawa człowieka i środowisko)

2) **Warsztaty Praktycznych Umiejętności Obywatelskich** – w październiku 2012 odbyły się tygodniowe warsztaty z zakresu edukacji obywatelskiej, podstaw tworzenia się konfliktów oraz mediacji. W warsztatach uczestniczyło 15 doświadczonych aktywistów z Arakanu, m.in. przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, edukatorzy, przedstawiciele partii politycznych. W trosce o bezpieczeństwo uczestników oraz osób zaangażowanych w projekt, warsztaty odbyły się w Rangunie. Warsztaty przeprowadzone zostały przez dwóch trenerów z Polski: Piotra Pacewicza oraz Witka Hebanowskiego.

W rezultacie warsztatów zaplanowane zostały 3 inicjatywy obywatelskie mające na celu przeciwdziałanie konfliktowi pomiędzy mniejszością arakańską i Rohingya w Arakanie.

Więcej o warsztatach:

http://przestrzen.art.pl/content/news/314/warsztaty_dla_dzialaczy_arakanskich.htm

Jedna z zaplanowanych inicjatyw, czyli program „Nowoczesna Edukacja” realizowany będzie w 2013 w ramach projektu „Razem dla Birmy: Edukacja Obywatelska ponad konfliktami” współfinansowanego ze środków programu Wsparcie Demokracji 2013.

3) **Ewaluacja** – w ramach projektu przeprowadzona została ewaluacja, której efektem był 30-stronicowy raport końcowy, mający na celu zarówno ocenę efektywności działań Fundacji w Birmie jak też i identyfikację głównych problemów, z którymi zmagają się młodzi przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego w Birmie. Raport w wersji pdf dostępny jest pod adresem

<http://projektbirma.files.wordpress.com/2013/01/raport-ewaluacyjny-liderzy-transformacji.pdf> .

Platforma internetowa projektbirma.wordpress.com (oraz profil projektu birma na facebooku, www.facebook.com/pages/Projekt-Birma/401079653279195) to wspólne przedsięwzięcie Fundacji Inna Przestrzeń oraz Stowarzyszenia Solidarność Polsko-Birmańska (realizującego w Birmie projekt “Młoda Demokracja”) stworzona w celu prezentacji i informowania o obu projektach. Strona prowadzona jest w jęz. polskim, angielskim oraz częściowo przetłumaczona na birmański i madaryński.

Partnerzy lokalni: Program prowadzony był w partnerstwie z lokalnymi organizacjami praw człowieka. Z uwagi na system polityczny w Birmie i lata represji, większość organizacji działających w Birmie (w szczególności te działające prowincji) jest niezarejestrowana.

- AYNS (Arakan Youth Network Society) organizacja o profilu demokratycznym, działająca na terenie stanu Arakan. W 2009, organizację założyli dwóch nauczycieli- aktywistów, Tun Tun oraz Tun Nay Won w celu edukacji młodych ludzi w zakresie promocji praw człowieka, demokracji, aktywizacji obywatelskiej. Za swoje działania Tun Nay Won został aresztowany i skazany na 3 lata pozbawienia wolności pod zarzutem edukacji zabronionych zagadnień. Ze względu na niestabilną sytuację polityczną 2007 r. („szafranowa rewolucja”), Tun Tun przedostał się jako uchodźca do Tajlandii, gdzie edukował mniejszości etniczne. Po powrocie

do Sittway, zajął się aktywizacją młodzieży w regionie. Celem AYNS jest stworzenie przestrzeni, dzięki której młodzi liderzy dzielący pasję dla praw człowieka mogliby wymieniać poglądy oraz pogłębiać wiedzę teoretyczną i praktyczną w zakresie edukacji obywatelskiej. Od 2009 AYNS przeprowadziło serię zajęć o demokracji dla młodzieży ze stanu Arakan, choć z uwagi na sytuację polityczną warsztaty odbywały się pod pretekstem zajęć z jęz. angielskiego. Celem było pokazanie zależności pomiędzy zagadnieniami edukacji obywatelskiej, a kwestiami szczególnie istotnymi dla ludności Arakanu, m.in: współistnieniem różnych mniejszości etnicznych czy troską o środowisko naturalne - YDIN (Youth Development Initiative Network)

Organizacja, założona w 2004, jako nieformalna grupa aktywistów w celu wspierania potencjału młodych ambitnych członków społeczności (przede wszystkim pochodzącej z Arakanu, ale niewyłączająca innych grup). Współpracują m.in z British Council. Początkowo zajmowali się głównie działalnością edukacyjną, między innymi poprzez prowadzenie zajęć z jęz. angielskiego oraz edukację młodych ludzi w zakresie praw człowieka. Z uwagi na ilość chętnych, YDIN otworzył szkołę angielskiego Scholar, prowadzoną przez wolontariuszy i działającą na zasadzie non-profit. Stopniowo YDIN zaczął rozszerzać swoją działalność poprzez wspieranie lokalnych społeczności i lokalnych inicjatyw obywatelskich w Arakanie. Prowadzą szereg programów, m.in:

- program rozwoju obszarów wiejskich (m.in. nauczanie nowoczesnych metod upraw)
- Arakan Youth Network for Emergency Response - sieć młodych aktywistów zorganizowana w czerwcu 2012 w celu doraźnej pomocy ofiarom konfliktu w Arakanie
- Edukacja Wyborcza - od 2010.

Program Tybetański

2012 rok był bardzo intensywny w wydarzenia. Wspólnie ze Społecznością Tybetańską w Polsce zorganizowaliśmy obchody Losaru - Tybetańskiego Nowego Roku, oraz rocznicę powstania narodowego 10 marca 1959 r. Razem czuwaliśmy pod ambasadą chińską w Warszawie, aby uczcić pamięć Tybetańczyków, którzy podpalili się w proteście przeciwko chińskiej okupacji Tybetu.

Głośnym echem w mediach odbiły się nasze działania w związku z przyjazdem do Polski w kwietniu premiera Chin Wen Jabao. Było nas widać i słyszeć w oficjalnych relacjach z wydarzenia! Podobnie było w grudniu, kiedy zorganizowaliśmy w bardzo krótkim czasie protest przeciwko przedstawieniu w Sali Kongresowej chińskiej wizji "szczęśliwego Tybetu". Wspierała nas wtedy między innymi dziennikarka Gazety Wyborczej Maria Kruczkowska oraz aktorka Joanna Szczepkowska.

Dzięki naszemu wsparciu polscy artyści mogli zaprezentować swoje graffiti na ścianach Galerii Tybetańskiej przy Rondzie Wolnego Tybetu w Warszawie, którą realizujemy wspólnie z Fundacją Klamra. W załączeniu przekazujemy album podsumowujący nasze dotychczasowe prace w Galerii, która stała się znana już nie tylko w Polsce i na świecie, ale mamy informacje, że wieści o niej dotarły do Tybetu.

Jesteśmy też dumni z naszej kampanii na rzecz praw nomadów. W ramach projektu edukacyjnego dotarliśmy do kilkunastu małych miast w Polsce ze spotkaniami na temat Tybetu, w których brała udział głównie młodzież szkolna, ale też i mieszkańcy. Dla wielu z nich była to jedyna okazja, aby móc się spotkać z Tybetańczykiem osobiście i móc z nim porozmawiać.

Więcej o kampanii możecie znaleźć na stronie: prawanomadow.org

W tym roku wydaliśmy też dwa biuletyny, które trafiły do wszystkich polityków w Sejmie, i Senacie. Ostatni numer trzymają właśnie Państwo w swoich rękach, niestety dane dotyczące samopodpaleń od momentu jego wydania przestały być aktualne.

Nie sposób tutaj w całości opisać naszej pracy w Programie Tybetańskim, która między innym wiąże się z codziennym przeszukiwaniem informacji w mediach na całym świecie, ze spotkaniami z polskimi politykami, z aktywizowaniem Tybetańczyków mieszkających w Polsce, ze stałym kontaktem z siecią organizacji działających na rzecz Tybetu. Ale to właśnie dzięki Państwa wsparciu możemy działać i kontynuować naszą misję w Polsce! Tym bardziej, że sytuacja w Tybecie jest coraz bardziej krytyczna i dlatego musimy być słyszalni i widoczni w polskich mediach.

Wiosna Ludów

W 2012 roku powołany został nowy program Fundacji - Wiosna Ludów. Jego celem jest tworzenie przestrzeni dla współpracy działaczy demokratycznych z krajów Północnej Afryki, Bliskiego Wschodu i Polski.

Geneza programu

We wrześniu 2011 roku podczas Ogólnopolskiego Forum Inicjatyw Pozarządowych Fundacja Inna Przestrzeń zorganizowała panel o transformacjach ustrojowych w Tunezji, na Kaukazie i w Polsce. Spotkanie promowała głośna grafika Jana Bajtlika "Wiosna Ludów". W listopadzie 2011 roku na zaproszenie polskiego MSZ do Warszawy przyjechało 35 działaczy pozarządowych z Tunezji. Zaproponowali oni Fundacji Inna Przestrzeń współtworzenie Polsko-Tunezyjskiego Forum Pozarządowego.

Działania w 2012 roku

Zespół Innej Przestrzeni na zaproszenie m.in. tunezyjskiej sieci pozarządowej TACID odwiedził Tunezję na przełomie marca i kwietnia 2012 roku. W ramach wizyty zrealizowano 4 warsztaty dla w sumie ponad 80 uczestników. Strona www.WiosnaLudow.pl powstała m.in. po to, żeby podzielić się z polskimi organizacjami i osobami zainteresowanymi rezultatami tej wizyty.

Na stronie znalazły się m.in. wywiady z liderami tunezyjskich organizacji, krótkie opisy organizacji tunezyjskich (wraz z informacjami dot. potencjalnych pól współpracy z polskimi organizacjami).

Pomysłodawcą programu był Witek Hebanowski. Główną redaktorką strony została Marta Górską. Wywiady wideo zrealizował Lude Reno, który także był jednym z naszych trenerów w Tunezji i wspierał program tłumaczeniami. W program zaangażowany był także m.in. Piotr Cykowski. Jan Bajtlik udostępnił swoją grafikę "Wiosna Ludów", Kuba Mańkowski zrealizował stronę www. Powstała także strona społecznościowa - www.facebook.com/WiosnaLudow

6 września w warszawskim Skłocie Przychodnia odbyło się współorganizowane przez redakcję portalu Wiosna Ludów spotkanie z syryjskim aktywistą Samerem Masri.

Wiosna Ludów prezentowana była także na spotkaniu polskiej sieci Fundacji Anny Lindh w grudniu w Krakowie.

2. WIELOKULTUROWOŚĆ I IMIGRANCI

Ośrodek Samopomocy Uchodźcom SINTAR

Ośrodek Samopomocy Uchodźców SINTAR to innowacyjne centrum kultury czeczeńskiej znajdujące się w Warszawie.

Liczba beneficjentów - 65 osób (zarówno osoby korzystające z oferty centrum regularnie, jak i sporadycznie).

Celem Sintaru jest podniesienie stopnia usamodzielnienia uchodźców z Czeczenii mieszkających w Polsce. Ośrodek Sintar dzięki swojej specyfice ma ułatwić adaptację i integrację w nowym środowisku, zwiększyć akceptację dla imigrantów wśród Polaków, a także umożliwić podejmowanie własnych inicjatyw przez uchodźców.

Projekt zakładał realizację następujących celów:

- Poprawy poziomu edukacji uchodźców czeczeńskich (w tym głównie kobiet i dzieci),
- Wewnętrznej integracji diaspory czeczeńskiej w Polsce,
- Aktywizacji społecznej i kulturowej uchodźców czeczeńskich oraz wsparcia działań na rzecz ich integracji ze społeczeństwem polskim.
- Podniesienie stopnia usamodzielnienia uchodźców z Czeczenii mieszkających w Polsce.

Cele zostały osiągnięte poprzez regularne zajęcia z języka i kultury czeczeńskiej, języka i kultury polskiej, języka angielskiego, warsztaty tańca wajnachskiego, warsztaty plastyczne, warsztaty rękodzielniczości, zajęcia komputerowe, warsztaty muzyczne i inne.

Projekt przyczynił się również do poszerzenia istniejącej oferty integracyjnej dla osób objętych ochroną międzynarodową w zakresie:

- kursów kształtujących świadomość obywatelską – w Ośrodku odbywały się zajęcia dotyczące historii, kultury Polski mające sprzyjać integracji ze

społeczeństwem polskim, ale również podobne zajęcia z historii i kultury czeczeńskiej mające na celu podniesienie samoświadomości (szczególnie wśród młodszego pokolenia) oraz wzmocnienie poczucia więzi i solidarności narodowej,

- działań na rzecz podnoszenia świadomości społecznej w środowiskach przyjmujących cudzoziemców, w tym dialogu międzykulturowego pomiędzy środowiskiem przyjmującym a cudzoziemcami,
- zorganizowania się cudzoziemców oraz ich wzajemnego wspierania się: projekt jest pierwszym tego typu działaniem, w którym główną rolę (w tym koordynatorów i ekspertów) pełnią uchodźcy.

Ponadto w ramach projektu realizowano działania z tzw. obszaru deficytowego – uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym – regularnie odbywały się imprezy kulturalne, a także organizowane były wycieczki o charakterze edukacyjnym.

W trakcie realizacji projektu stale prowadzony był monitoring finansowy i merytoryczny projektu. Dla każdej osoby zatrudnionej w projekcie opracowany został szczegółowy zakres obowiązków, kilka razy miesięcznie odbywali się spotkania zespołu projektu podczas których omawiane są bieżące sprawy. W Ośrodku prowadzona jest szczegółowa dokumentacja spotkań, sporządzane są protokoły spotkań, wyniki i rekomendacji. Nauczycieli przeprowadzają testy co trzy miesiące, na podstawie tych działań opracowywane są raporty.

1. W Ośrodku regularnie odbywają się zajęcia zgodnie z założeniami projektu, oraz dodatkowe zajęcia prowadzone przez wolontariuszy.
2. Regularnie raz w miesiącu odbywają się dyżury lekarskie
3. Regularnie odbywają się warsztaty i konsultacje prawno-ekonomiczne dla kobiet.
4. Poszerzony został program animacji kulturalnej ośrodka.
5. Zwiększony został udział beneficjentów w różnorodnych wydarzeniach kulturalnych/ wielokulturowych w ośrodku i poza nim.
6. Zorganizowane zostały spotkania tematyczne z udziałem przedstawicieli różnych kultur oraz wycieczki.
7. Beneficjenci ośrodka, zespół taneczny SINTAR otrzymał wielu dyplomów i podziękowań za udział w wydarzeniach i imprezach wielokulturowych poza ośrodkiem.

Występy zespołu tanecznego Sintar::

1. 05.01.2012 Występ zespołu tanecznego SINTAR w szkole nr. 110
2. 02.02.2012 Występ zespołu tanecznego SINTAR w Białołęckim Ośrodku Kultury, ul. Vincenta van Gogha 1 03-188 Warszawa
3. 17.02.2012 Występ zespołu tanecznego SINTAR w Areszcie Śledczym Warszawa-Mokotów
4. 06.03.2012 Występ zespołu tanecznego SINTAR w Domie Kultury

Warszawa-Bielany

5. 23.03.2012 Występ zespołu tanecznego SINTAR w Akademii pedagogiki specjalnej, Warszawa ul. Szczęśliwicka 40.

Pilotaż Warszawskiego Centrum Wielokulturowego

Rok 2012 był rokiem zakończenia trwającego trzy lata Pilotażu Warszawskiego Centrum Wielokulturowego. Trzyletni projekt prowadzony od 2009 roku został zakończony w maju 2012.

Głównym celem projektu jest doprowadzenie do stworzenia w Warszawie Centrum Wielokulturowego - którego głównymi obszarami działań będą:

Informacja – skierowana zarówno do cudzoziemców poszukujących informacji na temat adresowanych do nich programów samorządowych i pozarządowych, funkcjonowania urzędów, czy oferty kulturalnej, jak i mieszkańców Warszawy oraz turystów chcących zaczerpnąć informacji o wielokulturowości stolicy

Aktywizacja – aktywizacja cudzoziemców, aby podmiotowo funkcjonowali w Warszawie i wsparcie dla środowisk imigranckich w realizacji własnych projektów oraz w działaniach integracyjnych.

Edukacja – wsparcie dla działań edukacyjnych dotyczących wielokulturowości, integracji, edukacji w środowisku wielokulturowym, nauka języka polskiego, ale także edukacja o wielokulturowym dziedzictwie i dzisiejszym obliczu Warszawy

Kultura – to przede wszystkim wspieranie działań kulturalnych realizowanych przez przedstawicieli różnych środowisk cudzoziemców, wsparcie dla międzynarodowych projektów kulturotwórczych oraz interaktywna wystawa o wielokulturowym dziedzictwie Warszawy.

Badania – głównym wyzwaniem dla tego obszaru jest realizacja regularnych kompleksowych badań nad migracjami w Warszawie.

Według wypracowanych założeń Warszawskie Centrum Wielokulturowe stanie się niezależną jednostką prowadzoną w ścisłej współpracy przez warszawski samorząd oraz koalicję wyspecjalizowanych organizacji pozarządowych. Centrum powinno posiadać własną siedzibę – będącą miejscem spotkań ludzi, organizacji oraz instytucji związanych z wielokulturowym obliczem Stolicy, a także miejscem wymiany idei i pomysłów.

Działania prowadzone w ramach Pilotażu dotyczą przede wszystkim obszarów Aktywizacja i Kultura.

W sumie w ciągu trzech lat trwania pilotażu:

- przeszkolono 399 cudzoziemców w ramach warsztatów dot. tworzenia i realizacji

projektów, zarządzania zespołem projektowym, pozyskiwania funduszy, warsztatów trenerskich oraz warsztatów przeprowadzonych przez trenerów-cudzoziemców,

- zrealizowano szereg wydarzeń kulturalnych - współtworzonych przez środowiska migranckie (m.in. Warszawa Afrykańska, Meksykańska, Kaukaska, etc.)
- zrealizowano inicjatywy aktywizujące środowiska migranckie i wspierające ich udział w kulturze (Warszawski Plener Wielokulturowy, Fabryka Projektów oraz Warszawska Pracownia Wielokulturowa)
- wydano 2 tematyczne numery Biuletynu Centrum Wielokulturowego w Warszawie - wraz z ofertą warszawskich organizacji dla cudzoziemców oraz szereg innych publikacji (m.in. albumy Warszawa i Warszawa 2),
- otworzono nową przestrzeń dla działań kulturalnych w Wawie (b. kino Świt w Pasażu Italia)
- zorganizowano warsztaty planowania Centrum Wielokulturowego dla organizacji oraz szereg spotkań roboczych (w sumie ponad 30 organizacji i 7 struktur miejskich wzięło w nich udział),
- oprócz zwykłego typu ewaluacji (b. wysokie oceny warsztatów - dominowały >2/3 ocen - 5 i 6) - raporty i ewaluacja ex post.

W 2012 roku zrealizowane zostały następujące warsztaty:

14.01.2012 – Podstawy negocjacji

Trener: Borhane Chair

15.01.2012 – Zasady formułowania celów

Trener: Aliaksandr Kazulin

12 – 13 maja 2012 – Zarządzanie projektami

Trenerzy: Witek Hebanowski, Paulina Paga

W 2012 roku przeszkolono 41 osób z Ukrainy, Rosji, Białorusi, Kazachstanu oraz z Haiti.

W maju zrealizowana została inicjatywa **Warszawska Pracownia Wielokulturowa 2012** – w ramach niej w Klubie Traffic w Warszawie, w ramach projektu „Warszawska Pracownia Wielokulturowa”, odbył się wernisaż jednodniowej wystawy prac artystów reprezentujących różne kultury, związanych obecnie ze stolicą.

Wystawie towarzyszyła premiera 2. edycji bezpłatnego albumu ‘Warszawa’ i konferencja, podczas której będzie można było osobiście poznać zaangażowanych w projekt twórców, zobaczyć ich dzieła i otrzymać własny egzemplarz albumu oraz pocztówki. W ramach konferencji również odbył się występ zespołu El Mariachi „Los Amigos” oraz czecheńskiego zespołu „Sintar”. Dla gości był zorganizowany poczęstunek. W ramach projektu został wydany drugi numer biuletynu „Warszawskie Centrum Wielokulturowe, który był poświęcony afrykańskim organizacjom w Warszawie.

Kontynent Warszawa - Warszawa Wielu Kultur

a) portal

W roku 2012 portal Kontynent Warszawa – Warszawa Wielu Kultur był na bieżąco **aktualizowany i rozwijany**. Miała miejsce weryfikacja stałej bazy danych z zakresu opisów, zdjęć i filmików w działach miejsca, instytucje, ludzie. Wymagało to sprawdzenia około 700 informacji, również w terenie. Ponadto uzupełniono bazę o nowopowstałe miejsca i instytucje, dzięki czemu wzbogaciła się ona o 100 fiszek.

Przez cały rok prowadzone było **kalendarium - najbardziej dynamiczny dział**. Zarówno dzięki stałemu kontaktowi z organizacjami, jak i napływającym na skrzynkę e-mailową portalu informacjom oraz tym dodawanym przez autorów on-line udało się przedstawić warszawiakom bogatą ofertę kulturowych wydarzeń.

Na kolejny rok zostały wykupione domeny kontynent.waw.pl, kontynent-warszawa.pl i wydarzenia-kulturalne.pl, a także przeprowadzone zostało pozycjonowanie strony. Zwiększy to łatwość jej odnajdywania i zapewni szerszą dostępność.

Dowodem tej dostępności jest **zwiększająca się liczba zarejestrowanych użytkowników**, która wynosi już 953. Osoby te mogą komentować artykuły oraz dodawać własne, po uprzednim zaakceptowaniu przez redakcję. W roku 2012 liczba zamieszczonych przez użytkowników informacji wynosiła 185, zaś całkowita liczba informacji 8000. Także użytkownicy Facebooka dodają informacje do profili Kontynentu. W ramach nowych aktywności na forum portalu wprowadzona została możliwość prowadzenia bloga, dodawanie galerii zdjęć, zaznaczanie obecności na wydarzeniach oraz synchronizacja dodawanych postów z profilem użytkownika. Główne działy tłumaczone są na 6 języków: francuski i rosyjski, hiszpański, wietnamski i arabski, co znacznie zwiększa grono jego odbiorców o osoby nie polskojęzyczne, w tym m.in. turystów.

Ważnym impulsem przyczyniającym się do dynamicznego rozwoju portalu jest uruchomienie **programu motywującego** do samodzielnego tworzenia treści i wracania na portal użytkowników. Jest to system naliczania punktów dla użytkowników portalu.

Do współpracy zaproszono wiele firm związanych z wielokulturowością, stale zapraszane są nowe. Do tej pory do tworzenia programu motywacyjnego dołączyli m.in.: Restauracja 'Dos Tacos', szkoła tańca 'Viva Cuba', szkoła gry na bębnach 'Akademia Amphora', Centrum Kultur Świata, Yerbamarket, Klubokawiarnia 'Kępa Cafe', oferując najbardziej aktywnym użytkownikom portalu wiele zniżek.

Ponadto w roku 2012 nastąpił **rozwój części publicystycznej** – zatrudniono autorów pochodzących z różnych kultur, uzupełniono bazę zdjęć i opisów autorów (do tej pory dla

portalu pisało około 60 przedstawicieli zarówno społeczności cudzoziemskich, jak i mniejszości narodowych i etnicznych, w roku 2012 zaangażowanych zostało 2 nowych autorów). Udało się także rozbudować inny dział - **skierowany specjalnie do cudzoziemców** zawierający praktyczne porady prawne i wskazówki dotyczące życia w Polsce – Informator dla cudzoziemców (www.info-migrator.pl). Informator został przetłumaczony na wszystkie języki w których funkcjonuje portal Kontynent Warszawa.

Ważnym wydarzeniem były dwie sesje skierowanych do cudzoziemców **warsztatów prawno-ekonomicznych** oraz w ramach 5 mini-spotkań - **zajęcia edukacyjne i porady kobiet**. Spotkania odbywały się w Ośrodku Samopomocy Uchodźców Sintar.

Poza działaniami merytorycznymi trwały także prace nad korektą zawartości oraz technicznym aspektem działania portalu, zwłaszcza nad szatą graficzną.

W ramach patronatu portal Kontynent Warszawa zajmował się **promocją wielu kulturalnych wydarzeń**. Obsługa wydarzeń patronackich portalu polegała na ustalaniu wzajemnych świadczeń, zamieszczaniu banerów i informacji na portalu, wysyłaniu newsletterów patronackich, dodatkowej promocji wydarzeń na serwisach społecznościowych oraz wizualnej obecności portalu na wydarzeniach i materiałach promocyjnych partnerów. Pozwoliło to dotrzeć do większej liczby osób zainteresowanych udziałem w promowanych wydarzeniach.

Zwieńczeniem roku 2012 było opracowanie i wydanie w liczbie 2000 egzemplarzy **ulotki-mapki pt. 'Plan miasta: Warszawa Wielokulturowa'** z listą 109 obiektów. Mapa, prezentująca wielokulturowe miejsca w Warszawie wraz z ich krótkim opisem i zdjęciami, dostępna jest również on-line.

b) Street Party

26 sierpnia 2012 zorganizowana została VI edycja **Wielokulturowego Warszawskiego Street Party**, pod nazwą **Wszyscy jesteśmy warszawiakami**, podczas której głównymi ulicami Warszawy przeszła parada – od Placu Bankowego, ulicami Marszałkowską, Królewską i Krakowskie Przedmieście, do wysokości Skweru Hoovera, gdzie odbyły się m.in. koncerty oraz cykl warsztatów i pokazów (również dla dzieci) w ramach **Wielokulturowego Miasteczka**.

Przygotowanie wydarzenia wymagało zaangażowania się wiele grup artystów, przedstawicieli wielu mniejszości kulturowych oraz organizacji pozarządowych założonych przez cudzoziemców lub współpracujących z nimi. **Udało się włączyć we współpracę minimum 30 kultur**, w tym m.in. kultury afrykańskie, meksykańską,

peruwiańską, ekwadorską, czeczeńską, tybetańską, brazylijską, kubańską, arabską, karaibską, japońską, włoską, koreańską, ormiańską, ukraińską, rosyjską, gruzińską, wietnamską, indyjską.

Równie bogata była oferta wydarzeń artystycznych, w których warszawiacy mogli wziąć udział podczas odbywającego się na Krakowskim Przedmieściu Miasteczka Wielokulturowego. Były to m.in. **pokazy oraz warsztaty, także skierowane dla dzieci**. Można było podziwiać rzemiosło, taniec i modę z różnych stron świata oraz spróbować własnych sił w kaligrafii lub sztukach walki. Dużą popularnością cieszyły się stoiska z potrawami charakterystycznymi dla poszczególnych kultur. Wydarzeniem, które w znaczący sposób dawało możliwość poznania i zrozumienia żyjących obok nas cudzoziemców była **“żywa biblioteka”**.

Na scenie odbywały się koncerty (8 godzin programu, podczas którego wystąpiły 24 grupy), które gromadziły liczną publiczność. Wspólna zabawa była dobrą okazją do zbliżenia z imigranckimi społecznościami zamieszkującymi Warszawę. Po zmroku, na zakończenie imprezy uczestnicy wypuścili lampiony do nieba.

Działania promocyjne obejmowały przygotowanie i rozdystrybuowanie mapek z programem wydarzenia (4000 sztuk), zaś już po zakończeniu Street Party - fotorelację, na którą składało się około 500 zdjęć. Udzielono wywiadów m.in. radiu Tok.fm, Kampus, Eska.tv, gazecie Metro.

Według statystyk na portalu Facebook o wydarzeniu “rozmawiało” (w dniach poprzedzających wydarzenie) **około 60 000 osób**. W tym momencie Street Party w tym serwisie ma **4 457 fanów** (więcej niż inne wielokulturowe wydarzenia w Warszawie, takie jak Festiwal Warszawa Singera, Warszawski Festiwal Skrzyżowanie Kultur czy Festiwal Filmowy Pięć Smaków).

Według szacunków w różnych modułach wydarzenia udział wzięło **kilka tysięcy uczestników**. Wystąpiło 26 różnych grup artystów, odbyło się m.in. około 24 pokazy i 9 warsztatów tanecznych. Wielokulturowe Warszawskie Street Party staje się kulturalnym festiwalem o ugruntowanej pozycji, pozwalającym na wzajemne poznanie oraz integrację mieszkańców Warszawy, których coraz więcej pochodzi z różnych stron świata.

Katalizator Inicjatyw Wielokulturowych w Warszawie

Dotacja: Urząd m.st. Warszawy

Wnioskodawcy udało się zaangażować do udziału w projekcie przedstawicieli/ki społeczności migranckich **reprezentujących ponad 10 różnych państw pochodzenia/kultur**.

W ramach projektu wsparto realizację 11 (na zakładane 3) projektów/inicjatyw uczestników/czek którzy wcześniej wzięli udział w kompleksowym szkoleniu oraz uzyskali wsparcie ekspertów/tutorów w rozwijaniu swoich pomysłów. Projekty charakteryzowały się **dużą różnorodnością tematyki i form działań** (strony/blogi internetowe, występy artystyczne, wystawy fotografii, tworzenie nowych organizacji, warsztaty artystyczne).

W ramach projektu **zaprezentowane zostały innowacyjne, nieobecne dotychczas w Polsce formy artystyczne** takie jak Rewia Afrykańska Mulemba czy polska wersja popularnego na wschodzie kabaretu KWN - prezentując jednocześnie potencjał i wartość, jaką niesie dla miasta wielokulturowość.

Wydarzenia te **przyciągnęły różnorodną publiczność** jeśli chodzi o pochodzenie, język czy też wiek. Wszystkie wydarzenia w ramach cyklu KIWI Open Mike cieszyły się dużym zainteresowaniem, odbywały się przy pełnej, mogącej pomieścić ok. 100 osób, widowni. Wydarzenia prowadzone częściowo w j. rosyjskim, mając na uwadze zgromadzoną publiczność, stanowiły **istotne uzupełnienie oferty kulturalnej miasta** adresowanej do tej grupy społecznej.

W ramach projektu wypracowana została nowa **koncepcja prezentowania działań artystycznych** (scena otwarta / 'Open Mike') m.in. dla debiutujących przedstawicieli innych kultur, którym często trudno znaleźć wsparcie w rozwoju własnych talentów w ramach oficjalnych instytucji. Umożliwienie skorzystania z profesjonalnej sceny jednego z popularnych muzycznych klubów w Warszawie dla pół-amatorskich zespołów umożliwiło prezentację i promocję różnych form artystycznych przy stosunkowo niewielkich nakładach.

Uczestnicy/czki projektu otrzymali **profesjonalne wsparcie umożliwiające rozwój ich talentów, kariery artystycznej oraz kontynuację działań/inicjatyw**. Wsparcie miało postać konsultacji z tutorami/ekspertami, doświadczonymi trenerami, konsultacje dotyczące strony graficznej realizowanych działań, a także stworzenie i udostępnienie osobom uczestniczącym zdjęć i nagrań wideo z ich działań do wykorzystania w dalszej promocji swoich inicjatyw. Fundacja zadeklarowała także dalsze wsparcie dla zainicjowanych działań, także po zakończeniu projektu. I tak np. w styczniu złożony został do Biura Kultury projekt edukacyjny dotyczący nauki języka dzieci z par mieszanych, kontynuowane jest wsparcie w zakresie tworzenia Fundacji Kultury Białoruskiej.

Wsparty został proces **integracji aktywnych imigrantów wokół koncepcji Warszawskiego Centrum Wielokulturowego**. M.in. w trakcie ewaluacji zaproponowane zostały pomysły na dalszą współpracę i integracji środowiska.

W oparciu o doświadczenia i ewaluację **powstał kolejny projekt - kontynuacja** Katalizatora Inicjatyw Wielokulturowych.

Wszystkie inicjatywy uczestników, **idea projektu i jego rezultaty zostały szeroko upowszechnione** za pośrednictwem biuletynu Warszawskiego Centrum Wielokulturowego.

Realizacja trwającego łącznie 5 dni warsztatów (2 x 4 godz, oraz 2 x 2 pełne dni) łącznie dla 22 uczestniczek/uczestników (na 20 zakładanych).

Uczestnicy/uczestniczki reprezentowały ponad 10 państw/kultur.

Udzielenie kompleksowego wsparcia w przygotowaniu własnych projektów 11 uczestnikom/uczestniczkom szkoleń (na 5 zakładanych), realizacja ośmiu inicjatyw w trakcie trwania projektu (projekt zakładał wsparcie 5 i realizację 3 inicjatyw), w tym:

- dwa blogi/strony internetowe,
- dwa warsztaty artystyczne,
- pięć projektów 'wydarzeniowych' (występy muzyczne, taneczne, kabaretowe),
- trzy wydarzenia otwarte dla szerokiej publiczności w ramach formuły 'Open Mike',
- konsultacje dotyczące zakładania dwóch organizacji kulturalnych,
- konsultacje i przygotowanie jednego projektu społeczno-edukacyjnego.

Szacunkowa liczba bezpośrednich odbiorców działań wynosi ok. 400-500 osób (widzowie trzech wydarzeń w klubie Powiększenie, uczestnicy/ki dwóch warsztatów, odbiorcy blogów/stron internetowych).

Przygotowane zostały następujące materiały promocyjne dotyczące wydarzeń i inicjatyw realizowanych w ramach projektu:

- trzy plakaty i ulotki wydarzeń w ramach cyklu KIWI Open Mike,
- trzy nagrania wideo z wydarzeń

3. PROJEKTY ARTYSTYCZNE

Transkaukazja

Z lokalnego festiwalu inspirowanego współczesnym Kaukazem Transkaukazja przeistoczyła się w międzynarodowy program tworzony przez niezależne organizacje artystyczne z 12 krajów (Polska, Armenia, Azerbejdżan, Gruzja, Austria, Czechy, Niemcy, Francja, Portugalia. Sam festiwal Transkaukazja odbywa się co dwa lata - rok 2012 przypadał na okres pomiędzy festiwalami Transkaukazja (2011 i 2013).

W roku 2012 odbyły się 2 międzynarodowe robocze spotkania Transkaukazji – w maju w Polsce oraz na przełomie września i października w Gruzji.

Zrealizowano pierwszą edycję akcji artystycznych w przestrzeniach publicznych DepARTments w centrum Warszawy. Na jej potrzeby wykorzystaliśmy ponad 2000 m² nieużytków udostępnionych przez Urząd Dzielnicy Śródmieście. W ramach projektu wzięli udział m.in. mieszkańcy dzielnicy, lokalni aktywiści oraz artyści z Polski, Armenii, Azerbejdżanu, Gruzji i Austrii. Format spacerów DepARTments został włączony do planów Transkaukazji 2013 m.in. do Kijowa, Sztokholmu, Pragi i in.

Odbyła się także debata o miejskich politykach kulturalnych – na przykładzie Baku, Erewania, Tbilisi, Warszawy, Kijowa, Drezna, Wiednia, Pragi oraz Sztokholmu.

ArtZona

Od 2009 roku co roku organizowaliśmy ArtZonę - alternatywny polski festiwal na Kaukazie.

W 2012 roku odbyła się ostatnia edycja tego wydarzenia (od 2014 roku zamierzamy realizować nowe wydarzenie z udziałem partnerów z Kaukazu i Unii Europejskiej - czyli festiwal o roboczym tytule One Caucasus).

Ostatnia edycja ArtZony składała się z czterech modułów.

Moduł I. Karawana Muzyczna

Zrealizowaliśmy pierwszy koncert ArtZony poza Tbilisi w Ikalto, Kachetii (przyjęty przez publiczność z ogromnym entuzjazmem). 1 października odbył się też koncert w Tbilisi (w klubie 33A). Przygotowano nowe utwory - będące wynikiem wspólnej pracy Grzegorza Rytki, Mamadou Diouf-a oraz muzyków gruzińskich Natural Born Lovers.

Współorganizatorami działania byli: Centrum Dialogu Międzykulturowego oraz Klub 33A – odpowiadali oni za zabezpieczenie organizacyjne koncertów w Ikalto i Tbilisi oraz promocje obydwu koncertów.

Moduł II: Ikalto/Tbilisi – miejsce spotkań

Spotkania planowane były pierwotnie w Dmanisi (przy granicy ormiańsko-gruzińskiej). W związku z ogłoszeniem wyborów parlamentalnych postawiono przenieść spotkanie w inny region Gruzji (Dmanisi zaczęło wycofywać się z podjętych wcześniej zobowiązań - ze względu na organizowaną kampanię i monitoring wyborów). Dzięki intensywnej pracy lokalnego partnera projektu (ok. 10 wizyt w różnych regionach Gruzji – w szczególności w Kachetii) ustalono, że spotkania odbędą się w Telawi oraz w pobliskim Ikalto.

W spotkaniach wzięło udział zdecydowanie więcej osób niż było to pierwotnie planowane (biorąc pod uwagę wyłącznie osoby, które przyjechały na spotkania spoza

Telavi i Ikalto – było ich ponad 75) – w tym m.in. osoby reprezentujące organizacje z Czech, Wielkiej Brytanii i Szwecji.

Wśród uczestników spotkań byli m.in. Adam Michnik, Zbigniew i Elżbieta Czwartoszowie, Bogusław Stanisławski, Mamadou Diouf, Rahman Badalov, Artur Sakunts, Arzu Abdullayeva, Alexander Rusetsky i inni.

Głównym współorganizatorem działania był Południowokaukaski Instytut na rzecz Bezpieczeństwa Regionalnego – odpowiadał za organizację logistyczną spotkań oraz współtworzył ich program. Partnerami działania były także ormiański SubUrb i azerski TuTu.

Moduł III: DesignFreedom – Polska/Azerbejdżan

Moduł opierał się na realizacji bakijskiej wystawy polskiego Stowarzyszenia Twórców Grafiki Użytkowej „DesignFreedom”. Była to pierwsza realizacja tego projektu STGU w kraju niedemokratycznym. Wystawa odbyła się w Baku w dniach 3-24 października w Centrum Sztuki Współczesnej w Icheri Sheher (centralna, zabytkowa dzielnica miasta).

Otwarcia wystawy towarzyszyło spotkanie otwarte z Adamem Michnikiem.

4 października (w dzień po otwarciu) odbyły się także: warsztat designu poprowadzony przez przedstawicieli STGU oraz spotkanie Adama Michnika z bakijskimi obrońcami praw człowieka i działaczami demokratycznymi.

Adam Michnik udzielił także obszernego wywiadu dla Radia Azadliq (Wolność), w mediach internetowych pojawiły się także inne relacje ze spotkań Adama Michnika w Baku – m.in. Emina Milli (b. więźnia sumienia wg Amnesty International) i Rahmana Badalova (profesora filozofii, społecznika, uczestnika kaukaskich inicjatyw na rzecz pokoju).

Współorganizatorami działania byli: TuTu Children Culture Center oraz Center for Contemporary Art w Icheri Shecher – odpowiadali za organizację logistyczną wystawy w Baku, pobyt polskich uczestników projektu oraz organizację dodatkowych spotkań.

Moduł IV: Kaukaz w Komie

Główne warsztaty dla kaukaskich redakcji Miast w Komie odbyły się w ramach spotkań Telavi/Ikalto pod koniec września. Powstał trzeci kaukaski kanał MwK „Yerevan in the Koma”.

Przy okazji wydarzeń modułu III – aktywował się także kanał „Baku in the Koma”.

Działaniom w Gruzji towarzyszyła wystawa fotografii „Tbilisi in the Koma”, która odbyła się zarówno w czasie finału spotkań w Ikalto, a następnie w Tbilisi w klubie 33A.

Współorganizatorem działania była Fundacja Monte Wideo Foto, której przedstawiciel

poprowadził warsztaty dla kaukaskich redakcji Miast w Komie.

Po festiwalu

Rahman Badalow, bakijski intelektualista, gospodarz jednego ze spotkań w ramach ArtZony 2012 przekazał swój artykuł poświęcony głośnej sprawie Ramila Safarowa Adamowi Michnikowi (informacja o sprawie i tekst w języku polskim:

http://przestrzen.art.pl/content/news/326/zola_z_baku_.htm). Tekst Badalowa wraz z komentarzem Adama Michnika "Zola z Baku" - ukazał się w Gazecie Wyborczej z 12-13 stycznia 2013.

Podziękowania

Dziękujemy odbiorcom wszystkich edycji festiwalu, osobom które współtworzyły wydarzenia ArtZony, a w szczególności Magdzie Nowakowskiej - współtwórczyni festiwalu.

Shadow Architecture

Architektura Cienia to pierwszy interdyscyplinarny przewodnik po strategiach, praktykach i projektach związanych z handlem ulicznym. Publikacja Aleksandry Wasilkowskiej to także pierwsza książka Fundacji Inna Przestrzeń, która trafiła do księgarni.

Szara strefa w wielu krajach to nawet 40% rynku. Prognozy mówią o nieustającym wzroście nieformalnego przepływu kapitału. Szacuje się, że połowa ludzi pracujących na świecie - około 1,8 mld osób - pracuje w szarej strefie.

Ekonomia i rozrastająca się szara strefa oraz rodzące się w czasach kryzysu alternatywne ekonomie takie, jak: banki czasu, bezgotówkowe wymiany towarów i usług, alternatywne waluty, niewątpliwie będą mieć wpływ zarówno na kształt architektury, jak i organizację miast w przyszłości.

Autorzy: Aleksandra Wasilkowska (konceptcja i redakcja) oraz Maciej Sieńczyk, Jan Smaga, Pedro Gadanho, Studio Miessen, Monika Sosnowska, Anna Kaplińska-Struss, Jerzy Goliśzewski, Agnieszka Kurant, Przemysław Witkowski, Krzysztof Herbst, Andrzej Nowak, Joanna Erbel, Peter Mörtenböck, Helge Mooshammer

Koordinacja: Julia Missala

Projekt graficzny: Studio Noviki

3. Odpisy uchwał Zarządu Fundacji

- Uchwała Zarządu nr Z/2012/03/01 z dnia 20 marca 2012 roku w sprawie pełnomocnictwa do reprezentacji Fundacji dla Julii Missali

4. INFORMACJE FINANSOWE

4.1 Informacja o prowadzonej działalności gospodarczej:

W okresie sprawozdawczym Fundacja nie prowadziła działalności gospodarczej.

4.2. Informacja o wysokości uzyskanych przychodów:

Uzyskane środki pochodzące ze źródeł publicznych: 1 134 350,29 zł, w tym z budżetu państwa i budżetu gminy: 572 174,79 zł.

Środki te pochodziły z dotacji następujących podmiotów:

Władza Wdrażająca Programy Europejskie: 549 205,05 zł

Urząd m.st. Warszawy: 356 891,42 zł

Ministerstwo Spraw Zagranicznych: 79 944,7 zł

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego: 135 315,00 zł

Fundacja Instytut Lecha Wałęsy : 9800,00 zł

Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji: 3370,45 zł

Fundacja Edukacja dla Demokracji: 24 000,00 zł

Liderzy Transformacji Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji: 58 857,54 zł

Wpłaty z tytułu 1% podatku dochodowego od osób fizycznych: 12 121,75 zł

Darowizny pieniężne: 38 260,47 zł

Przychody z odpłatnej działalności pożytku publicznego: 10 441,00 zł

Łączne przychody organizacji ogółem: 1 377 822,67 zł

4.3. Informacja o poniesionych kosztach

Koszty realizacji działań statutowych w ramach działalności nieodpłatnej pożytku publicznego: 1 479 691,08 zł

Koszty realizacji działań statutowych w ramach odpłatnej działalności pożytku publicznego: 10 000 zł

Łączne koszty organizacji ogółem: 1 526 347,41 zł

4.4. Zatrudnienie i wynagrodzenia:

W okresie sprawozdawczym Fundacja nie zatrudniała pracowników etatowych.

W okresie sprawozdawczym na podstawie umów cywilnoprawnych Fundacja zatrudniła 126 osób, łączna kwota wypłaconych wynagrodzeń brutto wyniosła 788 132,43 zł.

Fundacja nie wypłacała nagród, premii i innych świadczeń.

Wynagrodzenie wypłacone członkom Zarządu: 101 732,87 zł - są to honoraria (umowy cywilno-prawne) za prace merytoryczne związane z realizowanym projektami.

Członkowie Zarządu nie otrzymują wynagrodzenia w związku z pełnioną funkcją.
Fundacja nie zatrudniała członków Rady Fundacji.

4.5. Informacja o pożyczkach:

Fundacja nie udzielała pożyczek pieniężnych, nie posiada obligacji, udziałów i akcji w spółkach prawa handlowego, nieruchomości ani środków trwałych.

4.6. Informacja o kwotach ulokowanych na rachunkach bankowych:

Wartość aktywów na dzień 31.12.2012 wynosi: 268 462,30 zł., wartość zobowiązań 376 487,04 zł. Środki ulokowane na rachunkach bankowych prowadzonych przez Volkswagen Bank Polska S.A.

4.7. Dane o działalności zleconej fundacji przez podmioty państwowe i samorządowe:
Nie występowały.

4.8. Informacja o rozliczenia fundacji z tytułu ciężących zobowiązań podatkowych:

Fundacja składa deklaracje podatkowe CIT-8, PIT-4, PIT-4B, oraz odprowadza składki ZUS od umów - zlecenie.

4.9. Informacja o przeprowadzonych kontrolach

Poza monitoringiem realizowanych projektów (dotacje Władzy Wdrażającej Programy Europejskie) w roku sprawozdawczym w Fundacji zakończony został także audyt finansowy realizowany przez zewnętrznego audytora dot. projektu Transkaukazja 2011 finansowanego ze środków Programu Kultura. Audyt zakończył się pozytywnym rezultatem, Komisja Europejska przekazała w pełnej kwocie zamykającą projekt transzę grantu.